

במהנה אשכנו המערבי אין אומרים כאן פיוט זה.
ברוב הקהלות נהגין לומר רק שתי הכותרות והשורות 44/43.

דַּרְכָּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהֶאֱרִיךְ אַפְּךָ / לָרַעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהַלְתֶּךָ;
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ / רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרָקִים:

סימון: ח-3 מוכוונע נמוכער: יוקי 3ן יוקי. - א 5748.

אַמְנָם אֲשַׁמְיֵנוּ עֲצָמוּ מִסַּפֵּר / אֲנַחֲת דוֹרְנוּ רַבּוּ מְלַדְבֵּר
דַּרְכָּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהֶאֱרִיךְ אַפְּךָ / אֲפָפוּנוּ מִכּוֹת כִּכְסִיל הַדְּנוּ:
דרכן

בְּדַבְרְךָ-לָנוּ שׁוֹבָה פָּנֵינוּ הַסְתַּרְנוּ / בְּמִרְמָה בְּקִשְׁנוּךָ וְאֵלֶיךָ לֹא-שָׁבָנוּ
בְּטוֹב לֹא-דִרְשָׁנוּךָ בְּרַב-כָּל שְׁכַחְנוּךָ / בְּעֵת הַצַּר-לָנוּ אֵיךְ תִּמְצָא:
למענך

5 גְּבוּרוֹת אֵין-בָּנוּ אֲשֶׁר-בָּם גָּבֵא / גְּדוּעֵי זְרוּעַ בְּפַעַל בְּתַת שָׁכַר בְּשָׁנוּ
גִּמְרָנוּ וְאֶכְלָנוּ צְדָקַת אֲבוֹתֵינוּ / גַּם-קָרַן גַּם-פָּרִי לֹא-מָלְאוּ שְׁפָק:
דרכן

דִּכְאוּ מִנוּ שְׁכִיֹּת הַחֲמֵדָה / דּוֹפְקֵי דְלִתֶּיךָ בְּכַח וּגְבוּרָה
דְּבִרֵי-בְּנֵאוֹהָ נַעֲשִׂינוּ עֲשֵׂה-לָנוּ כְּרַחֲמֶיךָ / דַּחַה מְשַׁפֵּט חָרַב הַמַּתְהַפְּכַת:
למענך

כ"י אב'דה; פגני; מ (רק א-י, ק-ח), ז (א-ל, ש-ח), ח (א-ל, ח), נכך (א-כ, ח), ו'מ" (א-ו, ח), ו (א, ח) ||
כותרת 1 והיא: היא מנכ'פנ 1 מלטפר ג| דורנו: הורינו ג' 2 כי ככסיל גני 3 שובה: שובו אב'וגני שובו שובו פ |
פנים מ' | אליך אמ' 4 היצר מ | אכלנו מ | וגם מ' 7 ובגבורה דהזמ'ג 8 נעשינו: עשינו מנכ'ח | לנו: עמנו ך |
דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים, שנאמר אך אפים (שמות לד ו), ודרשוהו (עירובין דף כ"ב א') מאי דכתיב
אך אפים אך אף מבעי ליה, אלא אך אפים לצדיקים אך אפים לרשעים. ראה עמידתנו דלים ורקים ר"ל שהיא
עמידת דלים ורקים.

1 אמנם אשמנו עצמו מספר (ל' תהלי' מ ו), והענין ע"פ עזרא ט ו כי עונותינו רבו למעלה ראש וכו'. אנחות דורנו
רבו ע"ש איכה א כב כי רבות אנוחתי. 2 אשר לא הקשבנו גערה כמבין ע"ש משלי יג א ולך לא שמע גערה, יג ח
ורש לא שמע גערה, וכמיוחד משלי יז י תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה, ר"ל לא קיימנו את זאת, ולכן אפפנו מכות
ככסיל הודנו לפי הנ"ל. 4 ברב כל שכחונך לשון דבר' כח מז מרב כל. בעת הצר לנו ל' דה"ב כח כב ובעת הצר
לו. איך תימצא ל' דה"א כח ט אם תדרשנו ימצא לך, ועוד. 5 גבורות אין בנו אשר בם נבוא ע"ש תהלי' עא טז
אבוא בגבורות ה' אלהים. גדועי זרוע (ע"ש ש"א ב לא וגדעתי את זרועך) בפועל בתת שכר בושנו כנראה יש לפרש:
כפועל גדוע זרוע שאינו מסוגל לפעול וצריך לבוש כשנותנים שכר. 6 גמרנו ואכלנו צדקת אבותינו כבר סמכנו יותר
מדי על זכות אבות, שהיא כעין קרן בידינו. גם קרן גם פרי לא מלאו ספק אבל גם הקרן גם הריבית שלה לא הספיקו
לצרכינו. 7 דוכאו מנו שכיות החמדה ל' ישע' ב טז, ר"ל הצדיקים שנמשלו לשכיות החמדה בפני הפייסן. דופקי
דלתיך בכח וגבורה על סמך צדקתם. 8 דוברי בנאוה ע"ש תהלי' יז י דברו בנאות, ר"ל כמו רשעים. חרב
המתהפכת ל' ברא' ג כד. 9 הורקנו והוצגנו כקש מדגן ע"ש ישע' מז יד הגה היו כקש. היינו כמוץ ע"ש תהלי' א ד